

Sygn. akt II Ca 1213/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Monika Kośka**

Sędziowie: **SO Małgorzata Klesyk**

SO Cezary Klepacz (spr.)

Protokolant: protokolant sądowy Beata Wodecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 grudnia 2013 r. sprawy

z wniosku T. Ł.

z udziałem A. Ł.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawcy i uczestniczki od postanowienia Sądu Rejonowego w Sandomierzu z dnia 28 czerwca 2013 r., sygn. akt I Ns 573/09

postanawia: zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie I (pierwszym) w ten sposób, że uchylić rozstrzygnięcia zawarte w podpunktach 11. (jedenastym) i 12. (dwunastym) oraz w punkcie IV (czwartym) w całości i zasądzić od A. Ł. na rzecz T. Ł. kwotę 6.129,88 (sześć tysięcy sto dwadzieścia dziewięć 88/100) złotych tytułem spłaty oraz kwotę 22.264,17 (dwadzieścia dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt cztery 17/100) złotych tytułem zwrotu nakładów, płatne do dnia 28 czerwca 2014 r., z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w zapłacie; oddalić apelację w pozostałej części i orzec, że wnioskodawca i uczestniczka ponoszą koszty postępowania apelacyjnego związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt II Ca 1213/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 czerwca 2013 r., sygn. akt I Ns 573/09, Sąd Rejonowy w Sandomierzu ustalił, że w skład majątku wspólnego wnioskodawcy T. Ł. i uczestniczki A. Ł. wchodzi:

- spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, położonego w S. przy ul. (...), o powierzchni 57,38 m², dla którego w tym Sądzie urządzona jest księga wieczysta nr (...), o wartości 204.000 zł, obciążone hipoteką zwykłą w wysokości 83.206,54 franków szwajcarskich i hipoteką kaucyjną do kwoty 41.603,27 franków szwajcarskich;

- samochód marki P. (...), nr rej. (...), rok produkcji 1997, o wartości 4.000 zł;

- ruchomości szczegółowo opisane w punkcie I podpunktach 3-8;

- środki zgromadzone na rachunkach (...)Otwartego Funduszu Emerytalnego (...)w W.: nr (...), należące do wnioskodawcy w liczbie 629,062 jednostek rozrachunkowych – o wartości 26,36 zł każda i nr (...), należące do uczestniczki w liczbie 246,5114 jednostek rozrachunkowych – o wartości 26,36 zł każda;

- nakłady z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny w kwocie 24.920,46 zł;
- nakłady z majątku osobistego uczestniczki na majątek wspólny w kwocie 680,44 zł;
- nakłady z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki w kwocie 6.473,75 zł.

Sąd Rejonowy dokonał podziału tego majątku w ten sposób, że A. Ł. przyznał prawo do lokalu mieszkalnego, część ruchomości o wartości 13.279 zł i połowę środków zgromadzonych na rachunku (...) Otwartego Funduszu Emerytalnego (...) w W. nr (...), zaś T. Ł. – pozostałe ruchomości o wartości 7.493 zł i połowę środków zgromadzonych na rachunku (...) Otwartego Funduszu Emerytalnego (...) w W. nr (...); zasądził tytułem spłaty od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwotę 30.369,90 zł, płatną w terminie jednego roku od uprawomocnienia się postanowienia wraz ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia do dnia zapłaty.

Koszty postępowania między stronami zostały wzajemnie zniesione,

Sąd ten ustalił, że A. i T. Ł. zawarli związek małżeński w dniu 5 września 2004 r., po czym zamieszkali wspólnie z rodzicami uczestniczki. A. Ł., będąc wówczas w ciąży, nie pracowała zawodowo. Przebywała najpierw na zwolnieniu lekarskim, później na urlopie macierzyńskim, a następnie otrzymywała świadczenie socjalne. T. Ł. pracował w B.. Małżonkowie płacili równowartość czynszu za mieszkanie. Matka uczestniczki od 1992 r. nie pracowała i nie miała własnego dochodu. Od 1995 r. rodzinę utrzymywał wyłącznie ojciec A. Ł., który później także stracił pracę. Rodzice uczestniczki byli w trudnej sytuacji finansowej, mieli zadłużenie z tytułu opłat za media, a na utrzymaniu – studiującego poza miejscem zamieszkania syna.

W dniu 7 maja 2004 r. T. Ł. kupił 20 sztuk dwuletnich oszczędnościowych obligacji skarbowych za kwotę 2.000 zł. Przed zawarciem małżeństwa miał także rachunek bankowy, a na nim lokatę w kwocie 1.000 zł.

A. Ł. w 1998 r. zaciągnęła kredyt studencki na kwotę 11.600 zł. W trakcie małżeństwa uczestniczka spłaciła z tego tytułu kwotę 6.473,75 zł.

Umową z dnia 5 listopada 2007 r., zawartą z Bankiem (...) SA w W., uczestnicy zaciągnęli na okres do dnia 5 listopada 2037 r. kredyt w kwocie 83.206,54 CHF na zakup i remont spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w S., który został zabezpieczony hipoteką zwykłą w kwocie 83.206,54 franków szwajcarskich i hipoteką kaucyjną do kwoty 41.603,27 franków szwajcarskich.

Aktem notarialnym z dnia 6 listopada 2007 r., (...), A. i T. małżonkowie Ł. nabyli na zasadzie wspólności ustawowej spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego o powierzchni 57,38 m², położonego w S. przy (...).

W dniu 3 stycznia 2008 r. uczestniczka zlikwidowała książeczkę oszczędnościowo-mieszkaniową nr (...) - (...) w (...) Bank (...) SA w W., otrzymując kwotę 5.312,57 zł, którą przeznaczyła na zakup wyposażenia mieszkania. Zlikwidowała także książeczkę mieszkaniową swojego brata, która została na nią przepisana, otrzymując kwotę 5.322,08 zł. Pieniądze te A. Ł. oddała bratu.

Wyrokiem z dnia 7 kwietnia 2009 r., sygn. akt I C 626/09, który uprawomocnił się w dniu 10 września 2009 r., Sąd Okręgowy w Kielcach rozwiązał małżeństwo A. Ł. i T. Ł. przez rozwód.

Na dzień uprawomocnienia się wyroku rozwodowego wnioskodawca zgromadził na swoim rachunku w (...) OFE 1.036,4456 jednostek rozrachunkowych o wartości 27.320,71 zł. Natomiast uczestniczka na swoim rachunku w (...) OFE zgromadziła 321,4569 jednostek rozrachunkowych o wartości 8.473,60 zł. W okresie od 25 września 2004 r. do 10 września 2009 r. T. Ł. zgromadził 629,0620 jednostek, a A. Ł. – 246,5114 jednostek.

Na dzień 8 września 2009 r. wysokość spłaconego przez małżonków kapitału kredytu wynosiła 9.661,40 CHF, a spłaconych odsetek – 8.485,34 CHF. Do zapłaty pozostała kwota 73.545,14 CHF oraz odsetki w kwocie 94,57 CHF,

tj. łącznie 260.876,03 zł. Od orzeczenia rozvodu do dnia 8 września 2012 r. T. Ł. spłacił ten kredyt do kwoty 19.540 zł, natomiast A. Ł. – do kwoty 16.790 zł.

W 2012 r. uczestniczka uregulowała zadłużenie w kwocie 791,13 zł z tytułu opłat za co. i c.c.w., w dniu 2 stycznia 2012 r. zapłaciła kwotę 133 zł tytułem ubezpieczenia mieszkania, a w dniu 12 grudnia 2012 r. – 759,45 zł tytułem kontynuacji ubezpieczenia kredytowego wkładu własnego. Z kolei T. Ł. dokonał w dniu 14 lutego 2012 r. wpłaty kwoty 151,90 zł na rzecz (...) SA T..

W dniu 15 sierpnia 2012 r. A. Ł. wraz z córką wyprowadziła się z mieszkania. W piśmie z dnia 21 września 2012 r. (...) Oddział w T. wypowiedział umowę kredytową, ponieważ wnioskodawca nie spłacał swojej części zobowiązania.

A. Ł. obecnie ma 36 lat, z wykształcenia jest technologiem żywności. Od 2006 r. pracuje na stanowisku kierownika kontroli jakości i technologa z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 5.000 zł brutto (około 3.500zł netto). Posiada oszczędności w kwocie 2.000-2.500 zł. Chce zatrzymać mieszkanie, aby córka miała dobre warunki życia i rozwoju, a ponadto wnioskodawca nie ma środków na regularne płacenie rat kredytu i utrzymanie mieszkania, więc Bank będzie i tak domagał się od niej, jako kredytobiorcy, spłaty zadłużenia.

T. Ł. ma 38 lat, z zawodu jest menadżerem. Zatrudniony był od 16 listopada 2006 r. jako specjalista ds. procesu zakupów. Utracił pracę z dniem 1 października 2012 r. w związku z restrukturyzacją zakładu pracy i od tej pory jest zarejestrowany jako bezrobotny. Przez pierwsze trzy miesiące pobierał zasiłek dla bezrobotnych w kwocie 687,72 zł, a przez kolejne trzy miesiące – w kwocie 549,48 zł.

Wartość rynkowa własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego wynosi 204.000 zł.

Stan dłużenia wynikający z zaciągnięcia kredytu mieszkaniowego wynosił na dzień 10 września 2009 r. 81.229,32 CHF, aktualna zaś kwota zadłużenia to 289.639,39 zł.

Po 10 września 2009 r. T. Ł. spłacił kredyt w kwocie 21.834,32 zł i odsetki karne – 10 zł, natomiast A. Ł. zapłaciła raty w wysokości 26.050,28 zł i odsetki w kwocie 7.90 zł.

Sąd pierwszej instancji uznał, że zgodnie z art. 43 k.r.o., oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym i stosownie do tego dokonał podziału tego majątku, wyrównując udziały poprzez spłatę, która uwzględnia również poczynione przez wnioskodawcę nakłady z majątku osobistego oraz nakład z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki w postaci spłaty zaciągniętego przez nią jeszcze przed zawarciem małżeństwa kredytu studenckiego.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Apelacje od tego orzeczenia złożył zarówno wnioskodawca, jak i uczestniczka.

T. Ł. zarzucił naruszenie art. 684 k.p.c. w zw. z art. 46 k.r.o. poprzez błędne ustalenie składu i wartości majątku ulegającego podziałowi, w szczególności brak jednoznacznego rozliczenia długu hipotecznego obciążającego główny składnik tego majątku oraz naruszenie 45 § 1 k.r.o. poprzez nierozliczenie wszystkich nakładów dokonanych z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny i z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki.

Wskazując na to, skarżący wniósł o:

- zmianę postanowienia poprzez jednoznaczne wskazanie, że wartość spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu została dla celów niniejszego podziału zmniejszona o związane z nim zadłużenie hipoteczne, ewentualnie o zasądzenie od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy, tytułem spłaty, połowy wartości tego prawa, tj. kwoty 102.000 zł;

- rozliczenie rat kredytu hipotecznego spłacanych z majątku wspólnego przed ustaniem wspólności, gdyż należy je traktować jako nakład z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki, która otrzymała spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego;

- rozliczenie nakładów poczynionych z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny w postaci pieniędzy przekazanych skarżącemu przez członków jego rodziny, wskazanych w punkcie 3. wniosku o podział majątku wspólnego;
- orzeczenie o obowiązku dokonania spłaty na rzecz wnioskodawcy przez uczestniczkę od momentu uprawomocnienia się orzeczenia;
- zasądzenie od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania;
- ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Sandomierzu.

A. Ł. zaskarżyła postanowienie w punkcie I podpunktach 12. i 13. oraz w punkcie IV, zarzucając naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

- przyjęcie, że strony dokonały nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki w kwocie 6.473,75 zł tytułem spłaty kredytu studenckiego;
- pominięcie nakładu z majątku osobistego skarżącej na majątek wspólny w kwocie 26.061,18 zł tytułem spłaty kredytu hipotecznego oraz kwoty 5.312,57 z tytułu realizacji książeczki mieszkaniowej, przeznaczonej na zakup ruchomości stanowiących majątek wspólny;
- brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i dokonanie jego oceny z pominięciem możliwości płatniczych i sytuacji majątkowej A. Ł. przy ustaleniu terminu spłaty.

Wskazując na to, uczestniczka wniosła o zmianę postanowienia i ustalenie, że poniosła ona nakład z majątku osobistego na wspólny w kwocie 31.410,75 zł (26.098,18 zł + 5.312,57 zł), zaś wnioskodawca poniósł nakład ze swojego majątku osobistego na wspólny w kwocie 24.920,26 zł (21.835,51 zł + 1.000 zł + 2.000 zł + 75,95zł), a w związku z tym zasądzenie od T. Ł. na rzecz A. Ł. spłaty w kwocie 3.249,64 zł, zaś na wypadek nieuwzględnienia tego wniosku – o rozłożenie spłaty na 36 miesięcznych rat od dnia uprawomocnienia się postanowienia, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacje zasługują na częściowe tylko uwzględnienie.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, przy szacowaniu składników majątku wspólnego należy uwzględnić obciążenia zmieniające rzeczywistą wartość tych składników, w tym obciążenia o charakterze prawnorzeczowym, za które ponosi odpowiedzialność każdorazowy właściciel nieruchomości, a zwłaszcza obciążenie hipoteką. Wartość tych obciążeń odlicza się zarówno przy ustalaniu składników majątku wspólnego, jak i przy zaliczaniu wartości przyznanej jednemu z małżonków nieruchomości na poczet przysługującego mu udziału w majątku wspólnym. (tak Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 5 października 2000 r., II CKN 611/99, M. Prawn. 2001, nr 2, str. 93 i z dnia 29 września 2004 r., II CK 538/03 oraz w uzasadnieniu uchwały z dnia 25 czerwca 2008 r., III CZP 68/09, OSNC 2009, nr 7-8, poz. 99). Stanowisko to nie narusza zasady, że podział majątku wspólnego obejmuje aktywa (por. uchwałę składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 1978 r., III CRN 194/78, OSNC 1979/11/207).

Wbrew zarzutowi wnioskodawcy, Sąd Rejonowy uwzględnił obciążenie stanowiącego majątek wspólny spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w S., o wartości 204.000 zł, hipoteką zwykłą w wysokości 83.206,54 franków szwajcarskich i hipoteką kaucyjną do kwoty 41.603,27 franków szwajcarskich, zgodnie z treścią księgi wieczystej nr (...), prowadzonej dla tego prawa, czemu dał wyraz w treści zaskarżonego postanowienia (punkt I podpunkt 1.). Istota hipoteki obciążającej spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, jak wynika z treści art. 65 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, polega na tym, że wierzyciel hipoteczny może dochodzić zaspokojenia z tego prawa bez względu na to, do kogo ono należy i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi

osoby, której przysługuje to prawo. Z tego właśnie względu, przy szacowaniu wartości spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu należy uwzględnić obciążenie tego prawa hipoteką. W rozpoznawanej sprawie wartość rynkowa tego prawa (204.000 zł) jest niższa od aktualnej kwoty zadłużenia hipotecznego (289.639,39 zł), wobec czego uczestniczka, otrzymując ten składnik majątkowy, nie jest zobowiązana do dokonania spłaty na rzecz wnioskodawcy. Nie jest przy tym możliwe, jak chciałby skarżący, nałożenie na A. Ł. obowiązku spłaty zadłużenia hipotecznego, bowiem jest to wierzytelność osoby trzeciej (banku), którą w sprawie o podział majątku wspólnego Sąd nie może dysponować. W praktyce, jeżeli doszłoby w przyszłości do wyegzekwowania wierzytelności hipotecznej także od T. Ł., to miałby on wobec byłej żony roszczenie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia.

Jak wyjaśnił to Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 października 2011 r., I CSK 41/11, spłata długu hipotecznego uwzględnionego przy ustalaniu wartości nieruchomości przez zmniejszenie jej wartości, dokonana z osobistego majątku przez małżonka, któremu przypadła ona w wyniku podziału nie rodzi roszczenia wobec drugiego małżonka, mimo że dług zabezpieczony hipoteką obciążał oboje małżonków. Czym innym jest bowiem odpowiedzialność osobista byłych małżonków wobec wierzyciela, na którą podział majątku nie ma wpływu, czym innym natomiast zasady rozliczenia między nimi wydatków z majątku osobistego jednego z małżonków z tytułu wspólnego długu. Jeżeli ze względu na istnienie odpowiedzialności rzeczowej dług obciąża rzecz i obniża jej wartość, jego spłata przez małżonka, który w wyniku podziału majątku otrzymał obciążoną rzecz, oszacowaną z uwzględnieniem tego długu stanowi realizację zasady, że zobowiązany do spłaty jest ten, komu nieruchomość została przyznana, gdyż spłacając dług zapobiega skierowaniu przez wierzyciela roszczeń do tej rzeczy.

W rozpoznawanej sprawie uczestniczka nie może zatem domagać się od wnioskodawcy, jako nakładu z jej majątku osobistego na majątek wspólny, spłaconej przez nią części kredytu hipotecznego po ustaniu małżeństwa.

Z kolei całkowicie bezzasadny jest zarzut T. Ł., iż rozliczone powinny być także raty kredytu hipotecznego spłacone przed ustaniem wspólności ustawowej. Takie żądanie pozostaje w oczywistej sprzeczności z zasadami rozliczania nakładów określonymi w art. 45 § 1 k.r.o., wobec czego nie wymaga dalszej analizy, zdziwienie natomiast musi budzić, że zostało ono sformułowane w apelacji sporządzonej przez adwokata.

Niezrozumiały jest zarzut braku rozliczenia spłaty kredytu hipotecznego dokonanej przez wnioskodawcę, objętej żądaniem zgłoszonym w sprawie I C 26/10 Sądu Rejonowego w Sandomierzu, przekazanej do rozpoznania w niniejszym postępowaniu, skoro Sąd pierwszej instancji ustalił dokładnie na podstawie informacji uzyskanych z Banku (...) (k.268 i 276) oraz w oparciu o opinię Biegłej J. K. (k.310-312, 314-315), jaka kwota kredytu hipotecznego została spłacona przez wnioskodawcę po ustaniu małżeństwa.

Nie ulega natomiast wątpliwości, że uczestniczka jeszcze przed zawarciem małżeństwa zaciągnęła kredyt studencki w kwocie 11.600 zł. Część tego kredytu w kwocie 6.473,75 zł została spłacona ze środków pochodzących z majątku wspólnego (k.128), co oznacza, że kwota ta podlega rozliczeniu jako nakład z majątku wspólnego na majątek osobisty A. Ł. (art. 45 § 1 i 3 k.r.o.).

Z kolei uczestniczka otrzymała w trakcie małżeństwa ze zlikwidowanej książeczki oszczędnościowo-mieszkaniowej nr (...) - (...) w Banku (...) SA w W., założonej jeszcze przed zawarciem związku małżeńskiego, kwotę 5.312,57 zł. Pieniądze te, jak przyznał sam wnioskodawca (k.317v.), zostały przeznaczone na zakup mebli do mieszkania (segmentów do dużego pokoju i pokoju dziecka oraz komody), co potwierdziła A. Ł. (k.317v.). Był to zatem nakład z majątku osobistego uczestniczki na majątek wspólny, podlegający rozliczeniu w rozpoznawanej sprawie (art. 45 § 1 k.r.o.).

Bezzasadne jest żądanie wnioskodawcy rozliczenia nakładów z jego majątku osobistego na majątek wspólny w postaci kwot:

- 5.000 zł otrzymanej od matki w lutym 2008 r. na zakup mebli,
- 3.540 zł otrzymanej przed ślubem od E. S. w imieniu jej rodziców,

- 2.000 zł otrzymanej z okazji ślubu od matki,
- 600 zł otrzymanej z okazji ślubu od siostry ciotecznej E. S.,
- 500 zł otrzymanej z okazji ślubu od brata P. Ł..

Pieniądze otrzymywane z okazji zawarcia małżeństwa (prezenty ślubne) są zwyczajowo przeznaczane dla obojga małżonków. Trudno przyjąć, aby w rozpoznawanej sprawie miało być inaczej, a przynajmniej brak na to przekonujących dowodów. Twierdzenie T. Ł., że były to składniki jego majątku osobistego należy ocenić jako sformułowane jedynie dla potrzeb podziału majątku wspólnego. To samo dotyczy pieniędzy otrzymanych od matki na zakup mebli. Skoro między małżonkami istniała wspólność ustawowa, to brak podstaw do tego, by środki przeznaczone na zakup sprzętów codziennego użytku, mających służyć rodzinie, traktować jako darowiznę dokonaną jedynie na rzecz jednego małżonka.

Wnioskodawca poczynił nakłady ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny w łącznej kwocie 24.920,46 zł, na którą składają się:

- 21.834,32 zł tytułem spłaconego po ustaniu małżeństwa kredytu hipotecznego,
- 10,19 zł tytułem odsetek od tego kredytu,
- 2.000 zł tytułem środków przeznaczonych na zakup obligacji skarbowych przez zawarciem małżeństwa, wykupionych w trakcie trwania wspólności ustawowej,
- 1.000 zł tytułem środków na lokacie bankowej założonej przed małżeństwem, zlikwidowanej po jego zawarciu,
- 75,95 zł tytułem połowy należności wobec (...) zapłaconej po ustaniu małżeństwa.

Z kolei uczestniczka poczyniła nakłady ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny w postaci zakupu mebli za pieniądze ze zlikwidowanej księżeczki mieszkaniowej w kwocie 5.312,57 zł. Ponieważ ruchomości zakupione za te środki zostały podzielone między byłych małżonków, to A. Ł. może domagać się zwrotu połowy tej kwoty, tj. 2.656,29 zł.

Ostatecznie zatem, zgodnie z art. 45 § 1 k.r.o., uczestniczka powinna zapłacić wnioskodawcy, tytułem zwrotu nakładów, kwotę 22.264,17 zł (24.920,46 zł – 2.656,29 zł).

A. Ł. otrzymała w wyniku podziału majątku wspólnego ruchomości o łącznej wartości 13.279 zł, zaś T. Ł. – ruchomości o łącznej wartości 7.493 zł. Wnioskodawcy przysługuje zatem dopłata w kwocie 2.893 zł, zgodnie z art. 212 § 1 w zw. z art. 1035 k.c. i art. 46 k.r.o.

W skład majątku wspólnego wchodzi również nakład z tego majątku na majątek osobisty uczestniczki w kwocie 6.473,75 zł, stanowiącej dokonaną w czasie małżeństwa spłatę kredytu studenckiego zaciągniętego przez A. Ł. przed zawarciem związku małżeńskiego. Uczestniczka powinna zapłacić wnioskodawcy połowę tej kwoty, tj. 3.236,88 zł.

Mając to na uwadze, na podstawie art. 386 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zmieniono zaskarżone orzeczenie w punkcie I w ten sposób, że uchylono rozstrzygnięcia zawarte w podpunktach 11. i 12. (nakłady z majątku osobistego byłego małżonka nie wchodzi w skład majątku wspólnego) oraz w punkcie IV w całości i zasądzono od A. Ł. na rzecz T. Ł. kwotę 6.129,88 zł (2.893 zł + 3.236,88 zł) tytułem spłaty i kwotę 22.264,17 zł tytułem zwrotu nakładów.

Płatność tych należności określono na dzień 28 czerwca 2014 r., uznając, że roczny termin od wydania orzeczenia przez Sąd Rejonowy jest wystarczający na zgromadzenie przez uczestniczkę odpowiednich środków, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w zapłacie (art. 212 § 3 w zw. z art. 1035 k.c. i art. 46 k.r.o.).

W pozostałej części oddalono obie apelacje jako bezzasadne na podstawie art. 385 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono według ogólnej zasady określonej w art. 520 § 1 k.p.c., bowiem w sprawach tzw. działowych, do których należy także sprawa o podział majątku wspólnego, nie występuje sprzeczność interesów między tymi uczestnikami (współwłaścicielami), którzy domagają się podziału majątku wspólnego, niezależnie od tego, jaki sposób dokonania podziału proponują i jakie wnioski składają w tym względzie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2010 r., III CZ 47/10).

SSO M. Klesyk SSO M. Kośka SSO C. Klepacz